

Avgiftsförordning (1992:191) Svensk författningssamling 1992:1992:191 t.o.m. SFS 2014:1432 - Riksdagen

Förordningens tillämpningsområde

1 § I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 4, 6 och 7 §§ budgetlagen (2011:203). Förordning (2011:216).

1 a § Förordningen gäller för myndigheter under regeringen. För affärsverken gäller endast 3 § och 5 § första stycket samt 15-25 §§. Förordning (2011:216).

2 § Förordningen skall tillämpas om inte något annat följer av en annan förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen. Förordning (1996:1196).

Rätten att ta ut avgifter

3 § En myndighet får ta ut avgifter för varor och tjänster som den tillhandahåller bara om det följer av en lag eller förordning eller av ett särskilt beslut av regeringen.

4 § En myndighet får, om det är förenligt med myndighetens uppgift enligt lag, instruktion eller annan förordning, mot avgift tillhandahålla:

1. tidskrifter och andra publikationer,
2. informations- och kursmaterial,
3. konferenser och kurser,
4. rådgivning och annan liknande service,
5. lokaler,
6. utrustning,
7. offentlig inköps- och resurssamordning,
8. automatisk databehandlingsinformation i annan form än utskrift,
9. upplysningar per telefon, om den service myndigheten därmed tillhandahåller går utöver myndighetens serviceskyldighet enligt offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) och förvaltningslagen (1986:223), samt
10. tjänsteexport.

Varor och tjänster enligt första stycket får tillhandahållas bara om verksamheten är av tillfällig natur eller av mindre omfattning. Förordning (2011:216).

Beslut om storleken på avgifter, samråd m.m.

5 § En myndighet får bestämma storleken på andra avgifter än de som avses i 4 § endast efter särskilt bemyndigande från regeringen.

Om inte regeringen har föreskrivit något annat, ska avgifter beräknas så att de helt täcker verksamhetens kostnader (full kostnadstäckning).

För avgifter som tas ut enligt 4 § första stycket 1-9 får myndigheten själv, upp till full kostnadstäckning, besluta om storleken på avgifterna om inte regeringen har föreskrivit något annat. Förordning (2014:1432).

6 § Har upphävts genom förordning (2011:216).

7 § Myndigheten skall varje år samråda med Ekonomistyrningsverket om de avgifter som myndigheten tar ut eller avser att ta ut.

Ekonomistyrningsverket får medge undantag från samrådsskyldigheten.

Förordning (1999:899).

8 § Myndigheten skall på begäran av Ekonomistyrningsverket lämna uppgifter om de varor och tjänster som myndigheten tar ut avgifter för. Förordning (1998:435).

Förfarandet vid uttag av vissa ansökningsavgifter

9 § Bestämmelserna i 10-14 §§ gäller, när det är särskilt föreskrivet, avgifter som statliga myndigheter skall ta ut för prövning av ärenden.

10 § Föreskrivna avgiftsklasser motsvarar följande belopp:

Avgiftsklass Avgift kronor

1	250
2	700
3	1 350
4	2 300
5	3 700
6	5 700
7	8 500
8	12 700
9	19 000
10	38 000

Myndigheten ska regelbundet se över att rätt avgiftsklass tillämpas för myndighetens ansökningsavgifter och meddela regeringen när det finns behov av att byta avgiftsklass. Förordning (2014:1432).

11 § Avgiften ska betalas när ansökan ges in. Om inte detta sker ska sökanden föreläggas att betala avgiften inom en viss tid. Ett sådant föreläggande får sändas till sökanden med post eller förmedlas på annat lämpligt sätt. Följs inte föreläggandet ska ansökan avvisas. Sökanden ska upplysas om detta i föreläggandet.

Om sökanden är en myndighet som ger in ett stort antal ansökningar, får den myndighet som ansökan ges in till göra undantag från kravet att avgiften ska betalas när ansökan ges in. Om det finns synnerliga skäl får myndigheten även i andra fall göra sådant undantag. Förordning (2011:216).

12 § Ansökningsavgift skall betalas för varje avgiftsbelagt ärende som en ansökan avser.

13 § En myndighet får, om det finns särskilda skäl, betala tillbaka hela eller en del av ansökningsavgiften.

14 § En myndighets beslut om ansökningsavgift får överklagas i samma ordning som gäller för det ärende ansökan avser. Om andra beslut i ärendet inte kan överklagas får beslut om ansökningsavgift överklagas till Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. Förordning (2003:956). Avgifter för kopior, bevis och registerutdrag m. m.

15 § En myndighet skall ta ut avgift enligt bestämmelserna i 16--22 §§ för att den efter särskild begäran lämnar ut

1. kopia eller avskrift av allmän handling,
2. utskrift av upptagning för automatisk databehandling,
3. kopia av video- eller ljudbandsupptagning eller utskrift av ljudbandsupptagning, eller
4. sådana bevis och registerutdrag som avses i 20 §.

Myndigheten skall, när avgift tas ut, samtidigt ta ut ersättning för portokostnad om försändelsen väger mer än 20 gram samt för eventuell postförskottsavgift eller annan särskild kostnad för att med post, bud eller liknande förmedling sända den begärda handlingen eller kopian till mottagaren. Förordning (1994:356).

16 § Om en beställning omfattar tio sidor eller mer, skall avgift tas ut för kopior av allmänna handlingar och för utskrifter av upptagningar för automatisk databehandling enligt 15 § 1 och 2.

Avgiften för en beställning av tio sidor är 50 kronor. För varje sida därutöver är avgiften 2 kronor.

Myndigheten får besluta om undantag från första och andra styckena om det finns särskilda skäl.

Första -- tredje stycket gäller även när en handling sänds till beställaren via telefax. Förordning (1995:687).

17 § Avgiften för avskrift av allmän handling enligt 15 § 1 eller för utskrift av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme.

Avgiften för kopia av videobandsupptagning enligt 15 § 3 är 600 kronor per band.

Avgiften för kopia av ljudbandsupptagning enligt 15 § 3 är 120 kronor per band. Förordning (2011:216).

18 § Om en myndighet enligt en särskild föreskrift ska framställa bestyrkta avskrifter eller kopior av handlingar som getts in, ska avgift tas ut med 125 kronor per påbörjad fjärdedels arbetstimme för framställningen av avskrift

och med 2 kronor för varje framställd kopia, dock lägst 50 kronor. Förordning (2011:216).

19 § Vid beställning av kopia bestäms avgiften efter det antal sidor som fordras för att utföra beställningen med den utrustningen som myndigheten normalt använder för sådant ändamål.

20 § När det är särskilt föreskrivet att avgift för bevis eller registerutdrag ska tas ut efter viss avgiftsklass i denna förordning gäller följande belopp:

Avgiftsklass	Avgift kronor
A	180
B	360
C	800

Förordning (2011:216).

21 § Staten är fri från sådana avgifter som avses i 15 §.

Mistänkta och deras försvarare samt målsägande och målsägandebiträden är fria från avgift för ett exemplar av kopia eller avskrift av protokoll eller anteckning vid förundersökning eller annan motsvarande utredning av Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Tullverket, Kustbevakningen eller en åklagarmyndighet.

I rättshjälpslagen (1996:1619) finns bestämmelser om avgiftsfrihet i vissa fall för den som har beviljats rättshjälp.

Parter i mål och ärenden, sådana målsägande i brottmål som inte för talan samt offentliga försvarare och målsägandebiträden är fria från avgift för dom, utslag, slutligt beslut, protokoll i ärende om testamentsvittnesförhör eller sjöförklaring eller protokoll som innefattar slutligt beslut och för bevis om edgång eller försäkran. Avgift ska inte heller tas ut för utskrift av skiljaktig mening, som lämnas ut samtidigt med en dom eller ett slutligt beslut, för skriftligt besked om beslut i en ersättningsfråga till den som i ett mål eller ärende begär ersättning av allmänna medel eller för beslut i fråga om häktning.

Den som enligt fjärde stycket har rätt att få ett exemplar utan avgift kan endast om det finns särskilda skäl avgiftsfritt få ut ytterligare exemplar. Förordning (2014:1195).

22 § I förordningen (2003:234) om tiden för tillhandahållande av domar och beslut, m.m. finns bestämmelser om hur avgiftsbelagda handlingar ska lämnas ut. Förordning (2011:216).

23 § Om någon anser att den avgift som en myndighet tagit ut av honom enligt 15 § är oriktig får han, inom 30 dagar efter den dag då avgiften betalades, hos myndigheten begära ett särskilt skriftligt beslut om avgiften.

24 § Ett särskilt beslut enligt 23 § får överklagas hos Skatteverket. Verkets beslut får inte överklagas. Förordning (2003:956).

Rätten att disponera avgiftsinkomster

25 § En myndighet får disponera avgiftsinkomster endast efter ett särskilt bemyndigande.

Myndigheten får dock disponera sådana avgiftsinkomster som avses i 4 och 15 §§. Förordning (1996:1196).

25 a § En myndighet som får disponera inkomster från avgiftsbelagd verksamhet ska balansera räkenskapsårets resultat i ny räkning.

Om det ackumulerade överskottet uppgår till mer än 10 procent av den avgiftsbelagda verksamhetens omsättning under räkenskapsåret, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur hela överskottet ska disponeras.

Har det uppkommit ett underskott i avgiftsbelagd verksamhet som inte täcks av ett balanserat överskott från tidigare räkenskapsår, ska myndigheten lämna ett förslag till regeringen om hur underskottet ska täckas. Förordning (2014:1432).

25 b § En myndighet som redovisar belastande avgifter i en offentligrättslig verksamhet med bestämt ekonomiskt mål mot en inkomsttitel ska meddela regeringen om det ackumulerade över- eller underuttaget i den verksamheten uppgår till mer än 10 procent av de avgiftsintäkterna under räkenskapsåret. Förordning (2014:1432).

26 § Inkomster från avgiftsbelagd verksamhet, som en myndighet inte får disponera enligt 25 §, skall tillföras statens centralkonto i Riksbanken och redovisas under den inkomsttitel på statsbudgeten som regeringen bestämmer. Förordning (2006:1101).

27 § Har upphävts genom förordning (1999:899).

28 § Har upphävts genom förordning (1999:899).

29 § Har upphävts genom förordning (1999:899).

30 § Har upphävts genom förordning (1999:899).

Indrivning

30 a § För sådana avgifter som avses i 9 och 15 §§ gäller följande.

Indrivning ska begäras för en avgift som inte har betalats in i rätt tid.

Indrivning behöver dock inte begäras för en fordran som understiger 100 kronor om indrivning inte krävs från allmän synpunkt.

Bestämmelser om indrivning finns i lagen (1993:891) om indrivning av statliga fordringar m.m. och i indrivningsförordningen (1993:1229). Vid indrivning får verkställighet enligt utsökningsbalken ske. Överklagande av beslut inverkar inte på skyldigheten att betala avgiften. Förordning (2011:216).

Tillämpningsföreskrifter

31 § Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för tillämpningen av denna förordning. Förordning (1998:435).

Övergångsbestämmelser

1992:191

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1992.

Genom förordningen upphävs expeditionskungörelsen (1964:618), stämpelförordningen (1964:619) och ersättningsförordningen (1991:354).

Expeditionskungörelsens bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet i ärenden upptagna i kungörelsens bilaga, avdelning II.

En myndighet som ännu inte skall lämna en årsredovisning till regeringen enligt förordningen (1993:134) om myndigheters årsredovisning och anslagsframställning skall foga uppgifter enligt 29 och 30 §§ till sitt årsbokslut. Förordning (1993:431).

1995:687

1. Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1995.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande i fråga om framställningar som gjorts före ikraftträdandet.

1997:629

1. Denna förordning träder i kraft den 1 december 1997.

2. Äldre bestämmelser gäller fortfarande om allmän rättshjälp har beviljats enligt rättshjälpslagen (1972:429).

2003:956

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2004. Äldre föreskrifter i 14 och 24 §§ gäller fortfarande för Riksskatteverkets beslut.